

‘

BESANI

www.besani.rs

Bulevar Mihajla Pupina 10e

Beograd

DIREKTOR

Goran Stojičić

KOREKTURA

Ivana Grbić

ILUSTRACIJA ZA KORICE

Besani

PRELOM

Besani

ŠTAMPA

Junior, Beograd

Tiraž: 100 primeraka

Beograd, 2026.

Slobodan Petković
ZIDOVI

ŽIVOT JE BLJESAK IZMEĐU DVE
VEČNE TAME,
TOLIKO KRATAK DA GA MNOGI I NE
PRIMETE.

Predgovor autora

U svet muzike i poezije uplovio sam rano, prvi put kada sam čuo osorni glas Boba Dilana i njegovu akustičnu gitaru. Imao sam možda nekih 13-14 godina. Još kao klinca, uvek su me više zanimala pesme nego proza. Čitajući naše velikane Vojislava Ilića, ili svoga prezimenjaka Disa, uplovio sam u svet mašte. Činilo mi se da se stihovima uvek moglo više reći nego prostim rečima. Kasnije se sve to nadograđivalo sa Bodlerom, Džimom Morisonom i najvećim pesnikom ljubavnih pesama – Rabindranatom Tagorom. Nikako mi nije bilo jasno kako to neko može praviti neku tra-la-la pesmu, bez ikakve poruke. Sada, četrdeset godina kasnije, u fazi smo, na žalost, da je većina pesama takva. Meni je nekako lična satisfakcija to što je Bob Dilan dobio Nobelovu nagradu. To znači da sam još davno umeo da prepoznam prave vrednosti.

Zbirku pesama sam nazvao „Zidovi”, iako sam veliki poklonik grupe *Pink Floyd*, to nije zid o kojem su oni pevali. Ovo su oni naši lični zidovi koji nas sputavaju u vlastitim namerama, prepreke koje nam život čine težim. To su zidovi koje postavljamo između sebe, ili koje nam postavljaju drugi iz neke svoje zlobe ili obesti. To su ona četiri zida u kojima osećamo usamljenost i koje želimo da srušimo. Da li uspevam u rušenju tih zidova – procenite sami.

Slobodan Petković

Mašta (1985)

Sve što poželim tako je daleko
Obrisi stvari i lica ljudi
Mahnito prolazi vreme a ja čekam
I gubim, a još igram ovaj rulet ludi

Sve čega se plašim još je blizu negde
Duboko u meni krije se i spava
Jutro koje stiže donosi spasenje
A nemir vetar iznad naših glava

I igram sporu igru bez imalo mašte
Sanjam gluve snove, planove prazne kujem
Slušam neme reči iz njenih dragih usta
I bojim se da ih možda još neko ne čuje

Klovnovi

Tišina mi zaklanja lice
Krijem se iza lažnog osmeha
Otkidam od veka još jedan dosadni dan
Moj duh traži promene
Ali srce nema hrabrosti
Da dosanja svoj večiti san

Promukli glasovi zovu me
Da pronađem svoje skriveno blago
Prolaznik neki pita za tebe
Ali ja odmahujem glavom
Kao i on i ja sam skitnica samo

Kao klovnovi ispod smešne maske
Tužni smo ti i ja
I nikoga nema kome bi se naša
komedija svidela

Kao vukovi gladni
U zimi dugoj
Zavijamo na mesec pun
I režimo besno i grizemo jedno drugo

Zidovi (1989)

Otrovana voda, zemlja
Ustajali vazduh
Ljudi opsednuti seksom, bolešću i krizom
Opsednuti smrću zaboravljaju na život
Daleko na istoku opet počinje rat
Ludilo
A ovde se događaju čudne stvari
Samo trenutak
Da pitam nekoga gde se nalazim
Izvinite kako se zove ova zemlja?
Ne zna ni on
Čudne se stvari događaju
Otrovani ljudi
Otrovano seme počinje da klija
Kako je besmisleno sve
Sva ova stihija, nekakva bespotrebna žurba
Mir nek zavlada telom tvojim
Ovde i zidovi imaju usta
Poješće te ako se ne pritajiš

Beg

Ja bežim od stvarnosti
Kad mi subotnje večer dojadi
Spakujem stvari
Pa otplovim u njen san
U mislima ja je obljubim

Ja bežim od sećanja
Suviše umoran od laganja
Ja bežim od bežanja
Dok mi srce ne stane
Kao zidni sat

Bez tebe (1987)

Hajde poleti krilima slomljenim
I mene povedi
Da ti svoje srce otvorim
Kaži mi zašto počinju ratovi?
Kaži mi kako da te opet zavolim?

Ti znaš biću tvoj
Kad me sve druge ostave
Kada za sobom
Porušim sve mostove

I tada mi dođi
I s puno vernosti
Šapni da one
Nisu bile prave ljubavi

Neko je za nas uklonio granice
Neko je zbog nas srušio tamnice
Gorele su noći, goreli su gradovi
A ja sam čekao da me tvoja ljubav zarobi

Ti znaš biću lud
Kad bez tebe ostanem
Kad vozovi odu
Starac kad postanem

I onda me čekaj
I kada izgubim sve
U snu me prepoznaj
Dođi, spasi me